

حضرت عیسیٰ و خاتونِ سامری

بعد از عیدِ فصح، حضرت عیسیٰ و یارای شی از شارِ اورشلیم پس سن منطقه جلیلیه رفت. ایمدفعه اونا از یگ راه کوتا که از شمال اورشلیم از بین تپه های منطقه سامره تیر موشد، رفت.

مردمِ یهودی از سامری ها بد شی میمد ازی که سامری ها از اولاده امزو اسرائیلی های بود که قرن ها پیش قد آشوری ها عروسی کده بود. تقریباً هفت صد و پنجاه سال پیش از میلاد، وختیکه آشوری ها پادشاهی شمال اسرائیل ره گرفتند بود بعض مردم اسرائیل قد ازوا گت خورده بود و طایفه سامری، امزو نسل ریشه میگرفت. ازی خاطر قوم یهود، سامری ها و هرکس ره که قد ازوا رابطه دشت، نجس میدنست.

د نزدیک یگ شار د نام سوخار یگ چاه او بود که او ره د

زمانِ قدیمِ حضرت یعقوبِ کنده بود. قریبِ چاشتِ روز بود که حضرت عیسیٰ قد یارای خُو دَ اُونجی رسید و خیلی منده شده بود. یارای شی دَ شار پُشتِ نان رفت و خود شی دَ پالوی آمزُو چاه شِشت.

اوخته، یگ خاتونِ سامری آمد که از چاه آو بکشه. حضرت عیسیٰ دزشی گُفت: ”مره یگ کم زره آو بدی.“

أو تعجبِ کده گُفت: ”تُو یگ مردِ یهودی استی و ما یگ خاتونِ سامری، چطور ازمه آو طلبِ مَوکنی؟ یهودیا حتی یگ پیله ره که شخصِ سامری ازو آو خورده بَشه، نَجسِ میدنه و ازشی آو نمُوخوره.“

حضرت عیسیٰ گُفت: ”اگه تُو میدنستی که خُدا دزتو چی نِعتِ خوب میدیه و موفامیدی که کی قد ازتو توره مَوگه، تُو ازو آو میخاستی و آو دزتو آبِ حیات میدد.“

زَن گُفت: "صاحب، شَمُو دُولچِه ندرید که آو از چاه بُور
کُنید و چاه هَم غدر چَقُور استه. اَمُو آو ره از کُجا بُور
مُونید"؟

حضرت عیسی گُفت: "اگه یگ نفر ازی چاه آو بُخوره، بعد
از چند وخت اُو بسم تَشْنه موشه؛ مگم هرکس از آو که ما
میدم بُخوره دیگه هیت تَشْنه نموشه. اَمی آو دَزُو شخص
یگ چشمه وری جور موشه و اُو ره زندگی اَبدی میدیه."

خاتو گُفت: "صاحب، مَره اَمَزُو آو بدی که دیگه تَشْنه
نَشْنم و دای چاه پُشت آو نیَم."

حضرت عیسی گُفت: "بورُو، شوی خُوره بیر."

اُو گُفت: "ما شوی ندرُم."

حضرت عیسی گُفت: "راس مَوگی، تو پَنج شوی کدے و اَمُو

کسی که آلی قد شی زندگی مونی، اُو شوی تُو نیه.

خاتو گُفت: ” صاحب، شمو رقم پیغمبر وری معلوم موشید. بابہ کلونای ازمو دَ امزی کوه قربانی موكد، مگم شمو یهودیا موكید که اورشلیم جای شی استه.“

حضرت عیسی گُفت: ” زمانی مییه که کس دَ هیت کُدم ازی جای ها عبادت نموکُنه. خُدا ’رُوح‘ استه و کسی که اُو ره عبادت مونه باید دَ هدایتِ امزو رُوح و دَ نیتِ پاک اُو ره عبادت کنه.“

خاتو گُفت: ” ما میدنم که مسیح، یعنی انتخاب شده خُداوند آمدنی استه. وختیکه اُو بیه تمام چیزا ره دز مو موكه.“

حضرت عیسی گُفت: ” اَمُو خود مه اَستم.“

أُمُو خاتُو كُوزِهْ أَوْ خُو رِهْ دَ پَالُوِي چاه ايشته خود شي پس
سُن شار رفت كه اِي توره ره دَ هَر كَس بُّگِه: ”بييد، دَ
اينجی يگ نفر استه كه هر كاری ره كه ما دَ زندگي خُو
كده بودُم گُفت. اُمُو نفر مسيح وعده شُدِه نيِه؟“ اوخته،
اونا قد ازو قتي آمد كه حضرت عيسي ره بِنگره.

از خاطر گبای اَمزُو خاتُو غدر سامري ها دَ عيسي مسيح ايمان
اُورد. پس اونا از حضرت عيسي خواهش كد كه قد ازوا بُمَنه
و اُو دُو روز قد ازوا مَنده تبليغ كد و غدر كساي ديگه اَم
دزُو ايمان اُورد.

اونا دَمزُو خاتُو گُفت: ”آلي مو نه تنها از خاطر توره از تُو
ايمان اُوردے بلكه خودگون مو اُو ره شِنده و موفامي كه
راستي، اَمي آدم نجات دِهِنده مردُم دُنيا استه.“